

Република Србија
УПРАВНИ СУД
2 У.3555/11
14.12.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Биљане Тамбурковски Баковић и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судијским помоћником Светланом Живановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Ј. С. I. из К., кога заступа Р. Ђ., правник организације – Ц. за з. и п. т. а. из Б., Ул. бр., против туженог Комисије за азил, ради поништаја решења од 10.02.2011. године, у предмету азила, у нејаваној седници већа одржаној дана 14.12.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба држављана Кубе С. I. У. А., рођеног године у Х., изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Одељење за странце, Одсек за азил под бројем од 06.12.2010. године, којим је ставом првим диспозитива одбачен захтев овде тужиоца за азил у Републици Србији, а ставом другим тужилац обавезан да уколико нема други основ за боравак, напусти Републику Србију у року од 3 дана од правоснажности овог решења и да Одсеку за азил врати личну карту за лице које тражи азил број

У поднетој тужби тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,

погрешне примене материјалног права и повреде правила поступка. Понављајући наводе које је износио у жалби истиче да је чињенично стање погрешно утврђено у вези са ситуацијом у којој се тражилац азила налазио у транзитним земљама (Р. и Ц. Г.) преко којих је стигао до Републике Србије као и ситуацијом у земљи порекла (К.). Истиче да није спорно да је прошао кроз земље које се налазе на листи сигурних трећих држава, али да приликом боравка у њима није било у могућности подношења захтева за азил, имајући у виду положај миграната и тражилаца азила у тим земљама. Сматра да се одлука првостепеног органа заснива на хипотетичком концепту, да је лице требало да зна за азил као институт у земљама кроз које је прошло. Указује да је првостепени орган погрешно разумео концепт сигурне треће земље, те да погрешно примењује закон, супротно Уставу и Женевској конвенцији из 1951. године, да је пренебрегнут принцип “non refoulement”, да је претходно требало утврдити да ли ће тражиоцима азила, у тим трећим земљама бити омогућено тражење азила односно да неће поново бити протерани у неку земљу где би било изложено порогону и другим повредама људских права. Истиче да је погрешно примењено материјално право, односно да првостепени орган није могао да доноси одлуку на основу члана 33. Закона о азилу, јер тражилац азила није имао реалне могућности да поднесе захтев за азил, као и да земље кроз које су прошли за њега нису биле сигурне. Наводи да у К. влада стање опште несигурности и да тужилац испуњава све услове за добијање избегличког статуса. Даље истиче да је првостепеним решењем дошло до кршења одредби Устава које се односе на право странаца, као и Европске конвенције о људским правима и основним слободама и то одредби чл. 1, 2, 3, 5. и 14. Са ових и осталих разлога изнетих у тужби, предлаже да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Пошто је оценио наводе тужбе, одговор на исту, као и целокупне списе предмета ове управно-правне ствари, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Према стању у списима произлази да је Ј. С. I. напустио К. 2009. године,

да је отпутовао авионом у Р., где је боравио три месеца, а потом дошао у С. да продужи визу, где је боравио око недељу дана. Потом се вратио у Р. где је боравио још три месеца, а из Р. је возом допутовао у С., где је боравио до почетка фебруара 2010. године, када је отишао у Ц. Г., а након тога је аутобусом поново допутовао у С., где је сазнао за институцију азила. На основу захтева и чињеница изнетих у поступку првостепени орган је утврдио да су испуњени услови из члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу и донео решење којим се наведеном тражиоцу азила одбацује захтев за азил у Р. С.

Одредбом члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу ("Службени гласник РС", број 109/07), прописано је да ће Канцеларија за азил одбацити захтев за азил без испитивања да ли лице које тражи азил испуњава услове за признавање азила, ако утврди да је лице које тражи азил дошло из сигурне треће државе, осим ако докаже да за њега није сигурна.

Код напред наведеног, правилно је поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца изјављену против овако донетог решења првостепеног органа јер је у поступку који је претходио доношењу истог неспорно утврђено да је тражилац азила, пре доласка у Р. С., боравио у сигурним трећим државама (Р. и Ц. Г.), као и околности у вези са могућношћу тражиоца азила да у тим земљама траже азил. Наиме, неспорна је чињеница да је тужилац, пре доласка на територију Републике Србије, боравио и прошао преко територије држава које су на основу члана 2. Закона о азилу Одлуком Владе Републике Србије број: од 17.08.2009. године сврстане у сигурне треће државе, као и да су имали могућност да у тим земљама поднесу захтеве за азил.

Суд је ценио наводе тужбе које је тужилац износио и у жалби, па налази да су исти неосновани са већ довољних и правно ваљаних разлога изнетих у образложењу оспореног решења од стране туженог органа, а тужилац при том уз тужбу није доставио нити изнео ни један доказ нити разлог на основу кога би се могло посумњати да би у некој од земаља било ког од тражиоца азила били изложени прогону, мучењу, нељудском или понижавајућем поступку или ризику враћања у државу у којој би његов живот, безбедност или слобода били угрожени или да су за њега несигурне из неког другог разлога који би искључио примену члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09).

Са изнетих разлога, Управни суд је применом одредби члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 14.12.2011. године, 2 У.3555/11

Записничар

Светлана Живановић, с.р.

Председник већа-судија

др Јадранка Ињац, с.р.

**За тачност отправка
управитељ писарнице**

Дејан Ђурић

ИО